

достъта и смирението сж синоними на тия двама хора — фарисеятъ и митарятъ. Вие не знаете какво може да се случи съ васъ въ бждещето; всичкитѣ ваши благородни черти и всички ваши дѣди и пра-дѣди не могатъ да ви спасятъ. Прѣди години въ Англия, мисля, въ Лондонъ, единъ отъ най-богатитѣ и виднитѣ англичани влѣзълъ въ своитѣ подземия да разгледа съкровищата си и по една случайностъ затваря вратата подиръ себе си, като оставя ключа отвънъ. Като изходилъ цѣлото свое богатство и му се порадвалъ, поискалъ да излѣзе, но се видѣлъ затворенъ. Седѣлъ день, два, три, наоколо му злато, богатство огромно, но не могълъ да излѣзе, нито да се обади. Най-сетнѣ билъ принуденъ да прѣдаде душа въ туй мѣсто, като оставилъ такава бѣлѣжка: „Ако имаше нѣкой да ми даде само едно парче хлѣбъ, бихъ му далъ половината отъ богатството си“. Ако единъ день нѣкакъ се случи да бждете затворени, като този богаташъ, въ подземията на вашитѣ благородни дѣди и пра-дѣди, едно кжсче хлѣбъ може да ви спаси. Затова Христось казва: „Хлѣбътъ може да ви спаси, а не тия нѣща, за които се борите“. И знаете ли, че много хора умира-тъ така, затворени въ себе си? Хора отчаяни се самоубиватъ. И кой се самоубива? Не се самоуби-ватъ митари, а сѣ фарисеи. Поети, художници и държавници казватъ: „Насъ свѣтътъ не можа да оцѣни, не можа да оцѣни съчиненията ни — произ-веденията, картинитѣ“, и се самоубиватъ. Сѣ тия фарисеи, тия благородно мислящи, съ правилни лица и червени бради, изобщо се самоубиватъ. Фарисеитѣ въ България не сж съ червени бради; азъ ви говоря за еврейскитѣ фарисеи, тѣхъ описвамъ;